

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 11Csp/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120406876
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:6120406876.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd sudcom JUDr. Monikou Šabl'ovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko s. r. o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, práv. zast.: Remedium Legal s. r. o., IČO: 53 255 739, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, proti žalovanej: I. I., T. XX.X.XXXX, W. XXX, XXX XX W., v konaní o zaplatenie 5 740,35 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 5 740,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy:

-zo sumy 3.547,96 € od 10.12.2019 do 24.01.2020,
-zo sumy 3.347,96 € od 25.01.2020 do 26.02.2020,
-zo sumy 3.147,96 € od 27.02.2020 do 26.03.2020,
-zo sumy 2.947,96 € od 27.03.2020 do 29.04.2020,
-zo sumy 2.747,96 € od 30.04.2020 do 28.05.2020,
-zo sumy 2.547,96 € od 29.05.2020 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 12.3.2021 (pôvodne podaná na OS Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania pod sp.zn.37Up/136/2020) domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 5 740,35 eur spolu s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 9.12.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalobca uviedol, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou v zmysle zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku dňa 15.10.2014 Zmluvu č. 5063488974 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 12 000 eur. Dohodnutá bola fixná úroková sadzba 9,90 % p. a., úrok z omeškania 5 % p.a., RPMN 11,42 %, priemerná RPMN 10,86 %, celková čiastka spojená s úverom 19 716,80 eur, výška mesačnej splátky 165,70 eur splatná k 25.dňu v mesiaci, splatnosť 1.splátky 25.11.2014, počet splátok 119 a konečná splatnosť úveru 25.9.2024. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov,

podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy na základe čoho postupca opakovane vyzýval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy a to 27.1.2018, keď evidoval omeškané splátky vo výške 992,69 eur, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 1.3.2018, ktorú postupca vyhlásil ku dňu 28.2.2018 ako aj výzvou z 22.8.2019, keď postupca evidoval pohľadávku vo výške 11 991,17 eur, pričom žalovaná bola upozornená, že postupca je oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 11 740,35 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 8 547,96 eur, z riadneho úroku vo výške 2 260 eur, z úroku z omeškania vo výške 932,39 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonala nasledujúce úhrady: 24.1.2020, 26.2.2020, 26.3.2020, 29.4.2020, 28.5.2020, každá po 200 eur spolu teda 1 000 eur. Žalobca si v konaní, ktoré bolo vedené na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 21Up/1135/2020 uplatnil nárok na časť istiny vo výške 5 000 eur. V tejto veci bol vydaný platobný rozkaz 30.6.2020. Žalobca si touto žalobou uplatňuje nárok na zvyšnú časť celkového dlhu, ktorá predstavuje sumu 5 740,35 eur a ide o celkový postúpený dlh žalovanej ponížený o úhrady žalovanej v celkovej výške 1 000 eur a o uplatnenú časť vo výške 5 000 eur v inom súdnom konaní. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. V žalobe ešte poukázal na uznesenie NS SR zo 16.6.2020 sp.zn. 5Cdo/42/2020 v ktorom sa konštatuje, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

2. Súd vyzval žalovanú uznesením v súlade s § 167 ods. 2 CSP na vyjadrenie k žalobe, avšak žalovaná sa k žalobe nevyjadрила, keďže zásielka sa súdu vrátila s poznámkou adresát zásielky neznámy. Súd postupoval podľa § 116 ods. 2 CSP a oznámenie o podanej žalobe vyvesil na úradnú tabuľu a webovú stránku Okresného súdu Poprad.

3. Na deň 30.11.2021 súd vytýčil pojednávanie vo veci, kedy žalovaná sa pojednávania nezúčastnila, predvolanie jej bolo doručované na novozistenú adresu v obci Lučivná, na tejto adrese si však žalovaná súdnu zásielku neprevzala v odbernej lehote. Súd pojednával v súlade s § 180 CSP v jej neprítomnosti. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní zotrvala na podanej žalobe a doručených písomných podaniach. Zo strany žalovanej už nedošlo k žiadnym úhradám po postúpení pohľadávky a žiadala žalobe vyhovieť v celom rozsahu a priznať im nárok na náhradu trov konania.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, ktorými sú: potvrdenie o uzatvorení zmluvy o splátkovom úvere z 15.10.2014, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 9.12.2019, Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne a. s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikropodnikateľom, Produktové obchodné podmienky pre splátkové úvery, upomienka zo dňa 10.1.2016, výzva na zaplatenie z 19.12.2016 a zo dňa 27.1.2018 s doručenkou, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti s doručenkou, výzva z 22.8.2019 s doručenkou, platobná história, výpis z účtu, príloha k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 9.12.2019, oznámenie o postúpení pohľadávky s doručenkou, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla na základe zmluvy o splátkovom úvere žalovanej finančné prostriedky vo výške 12 000 eur pri úrokovej sadzbe 9,90 % p. a., úrok z omeškania 5 % p.a., RPMN 11,42 %, priemerná RPMN 10,86 %, celková čiastka spojená s úverom 19 716,80 eur, výška mesačnej splátky 165,70 eur splatná k 25.dňu v mesiaci, splatnosť 1.splátky 25.11.2014, počet splátok 119 a konečná splatnosť úveru 25.9.2024. Úver bol poskytnutý jednorazovo, uvedené vyplýva z predloženého výpisu z úveru viď čl. 75. Žalovanej bola zasielaná upomienka 10.1.2016 súvisiaca s omeškanou platbou vo výške 61,23 eur. Následne 1.2.2016 upozornenie na omeškanie. Obdobne tak bolo adresované upozornenie aj 2.12.2015 a 31.12.2015. Žalovanej dňa 19.12.2016 bola zasielaná

výzva na úhradu vtedy sumy vo výške 577,44 eur. Dňa 27.1.2018 žalovanej bola adresovaná výzva na úhradu pohľadávky vo výške 992,69 eur a zároveň bola upozornená, že v prípade neuhradenia tejto sumy do 15 dní je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. V súdnom spise sa nachádza aj doručka, kedy si žalovaná predmetnú výzvu neprevzala v odbernej lehote. Listom z 1.3.2018, ktorý si žalovaná v odbernej lehote neprevzala jej bolo oznámené vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ku dňu 28.2.2018. Výzvou z 22.8.2019, ktorú taktiež žalovaná neprevzala bola vyzvaná na úhradu sumy 11 991,17 eur. Dňa 10.12.2019 žalovanej bolo adresované oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré žalovaná neprevzala a to v súvislosti s uzavretou zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1014/2019/CE medzi Slovenskou sporiteľnou a. s. a spoločnosťou EOS KSI Slovensko s. r. o. Po postúpení pohľadávky uhradila žalovaná dlžnú sumu čiastočne v dňoch tak ako je uvedené v bode 1 tohto rozsudku a to sumu spolu vo výške 1 000 eur.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 2 veta tretia OZ, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 528 ods. 2 OZ, postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

5. Posudzovaný právny vzťah medzi sporovými stranami je založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a je nevyhnutné ho posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere je tzv. absolútnych obchod a zároveň právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o

spotrebiteľskom úvere vystupoval ako podnikateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

6.V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia sumy, ktorá predstavovala časť zostatku nesplateného úveru poskytnutého žalovanej právny predchodcom žalobcu. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore od Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú považoval za platnú a k aktívnej legitímácii sa v konaní písomne vyjadril.

7.Slovenská sporiteľňa a. s. je banka - štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a dohľadu NBS. Zmluva o splátkovom úvere je zmluvou spotrebiteľskou, preto je posudzovaná v režime Občianskeho zákonníka, ale aj predpisov špeciálnej úpravy najmä zákona o spotrebiteľských úveroch, o ochrane spotrebiteľa a o bankách. V prípade bankových úverov ustanovenia nižšie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru, keď spôsobilým predmetom postúpenia môže byť len pohľadávka, alebo jej časť, ktorá je už splatná.

Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

8.Súd poukazuje v tejto súvislosti na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.04.2014, sp. zn. 19C/34/2012, podľa ktorého: „Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku, v danom prípade Slovenskej sporiteľne, a.s., namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ (navrhovateľ). Čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv, ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky nedošlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa zachováva všetky námietky voči postúpenej pohľadávke, rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že postúpením pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a. s. voči odporkyňi 1/ navrhovateľovi nedošlo k zhoršeniu postavenia odporkyne 1/, došlo len k zmene v osobe veriteľa. Pokiaľ svoju pohľadávku vyčíslila Slovenská sporiteľňa, a.s. v čase postúpenia na sumu 991,17 Eur s príslušenstvom, čo osvedčila Výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu SLSP, a.s., Bratislava ku dňu postúpenia pohľadávky, t. j. 11.12.2006, nie je možné tejto zmluve o postúpení pohľadávok nič vytknúť a nie je možné konštatovať, že sa jedná o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka a nasl. Zosplatenie dlhu veriteľom znamená, že dlh už nie je možné zo strany dlžníka zaplatiť v splátkach, ale v dôsledku nesplatenia povinností dlžníkom sa stáva splatný celý dlh vyhlásením jeho zosplatenia. Tieto skutočnosti však nemajú žiaden vplyv na výšku dlhu dlžníka, týkajú sa výlučne spôsobu zaplatenia jeho dlhu a závisia výlučne na vôli veriteľa.

9. Postupník postúpením pohľadávky v zmysle ust. § 524 a nasl. OZ sa na základe postúpenia stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobúda s príslušenstvom a všetkými právami, ktoré sú s pohľadávkou spojené vrátane námietok, ktoré možno proti nej uplatniť. Zmluvou o postúpení pohľadávok tak na žalobcu prešli aj práva súvisiace s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru s poukazom na článok I bod 10 zmluvy podľa ktorého ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas môže vyhlásiť banka mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku a poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

10. Žalovaná uzavrela so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver, ktorý mala dohodnutým spôsobom v dohodnutom čase splácať, čo však porušila.

Tak, ako Občiansky zákonník, aj Zákon o bankách nevyžaduje súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky. Relevantné nemôže byť to, že postupník je subjektom nespĺňajúcim definíciu § 3 ods. 2 Zákona o bankách. V zmysle tohto ustanovenia bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis nestanovuje inak. V konkrétnom prípade však úver už poskytnutý bol bankou, postupník žiadne peňažné prostriedky neposkytuje, rieši sa len návratnosť poskytnutého úveru. Nie je zrejmé, prečo by návratnosť úveru, t. j. vymáhanie pohľadávky nemohol realizovať subjekt nemajúci oprávnenie na podnikanie v bankovom sektore. V súlade s touto konštatáciou súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co/10/2016 zo dňa 2.5.2017.

11. Zákonom č. 483/2001 Z. z. bol zrušený Zákon o bankách č. 21/1992 Zb., ust. § 38 ods. 9, ktoré bolo v podstate totožné so znením súčasného ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z.. Dôsledkami porušenia ust. § 38 ods. 9 zákona č. 21/1992 Zb. sa zaoberal Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku sp. zn. 29Odo/1613/2005 z 29.04.2008, kde uviedol, že: „Účelom inštitútu bankového tajomstva je ochrana klienta pred zverejnením, či podávaním informácií o jeho majetkových pomeroch. Úprava zmluvného postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku, ani príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka vo všeobecnosti nezakazujú (pod sankciou prípadnej neplatnosti takéhoto úkonu) postúpenie pohľadávky len preto, že dôsledkom postúpenia je prelomenie bankového tajomstva. Ochranu poskytovanú klientovi banky prostredníctvom inštitútu bankového tajomstva je nutné vždy zvažovať (z hľadiska možných úvah, ktoré takúto ochranu absolutizujú) aj s prihliadnutím k tomu, či a akým spôsobom osoba, ktorá má byť týmto inštitútom chránená, sama porušuje svoje povinnosti plynúce z príslušného bankového obchodu (zmluvy o úvere). Zákon o bankách totiž banke tiež ukladá obozretne hospodáriť a chrániť majetkové záujmy všetkých svojich klientov. Pri plnení tejto povinnosti nemôže byť banka pripravená o možnosť zbaviť sa v záujme ostatných svojich klientov rizikovej pohľadávky v situácii, keď dlžník porušuje povinnosť pohľadávku splácať len preto, aby prostredníctvom inštitútu bankového tajomstva chránila individuálny záujem takéhoto dlžníka. Z hľadiska možných úvah o následkoch neoprávneného porušenia bankového tajomstva zmluvným postúpením pohľadávky je zjavné, že k náprave uvedeného stavu nevedie sankcia spočívajúca v neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Plne opodstatnené je preto tam, kde takáto situácia nastane, zvažovať otázky zodpovednosti za škodu, nie prelamovať platnosť zmlúv o postúpení, osobitne za situácie, keď bolo vecou zmluvných strán, či si v medziach bankového obchodu dojednávajú výhradu zákazu postúpenia podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka.“

12. V rozsudku NS SR z 28.3.2018 sp.zn.7Cdo/26/2017 sa uvádza, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu sú z povahy veci podmienkami bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom- § 39 OZ. Obdobne tak v uznesení NS SR z 20.11.2019 sp.zn. 10Obdo/92/2018 je konštatované, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje podmienky, ktorých splnenie je nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči klientovi na inú banku, alebo aj osobu, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky v rozpore s uvedeným ustanovením má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 OZ.

13. So zreteľom na uvedené dôvody súd má za to, že žalobca je na podanie žaloby aktívne legitimovaným subjektom poukazujúc okrem iného aj na to, že postupca oznámením o postúpení pohľadávky dňa 10.12.2019, t. j. bezprostredne po uzavretí Zmluvy o postúpení pohľadávok, oznámil žalovanej, že došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu, pričom z tohto oznámenia je potrebné vychádzať.

14. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, kedy samotná zmluva o splátkovom úvere spĺňa všetky náležitosti § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z., ktorý bol účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Súd teda žalobe vyhovel, pokiaľ ide o zaplatenie sumy 5 740,35 eur. Dňa 9.12.2019 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku v celkovej výške 11 740,35 eur, ktorá pozostávala z istiny 8 547,96 eur, riadneho úroku 2 260 eur, úroku z omeškania zmluvného vo výške 32,11 eur a z úroku z omeškania vo výške 900,28 eur. Žalovaná čerpala 12 000 eur a z poskytnutého úveru uhradila sumu 6 969,85 eur a to v období od 11/2014-11/2019, pričom úhrady žalovanej boli započítané na istinu suma 3 452,04 eur, na zmluvný úrok suma 3 143,33 eur, na úrok z omeškania suma 9,48 eur a na poplatky 365 eur. Postúpená istina tak predstavovala poskytnutý úver mínus úhrady žalovanej započítané na istinu, t.j. 12 000 eur - 3 452,04 eur čo je 8 547,96 eur. Žalovaná po postúpení pohľadávky uhradila 1 000 eur a žalobca si 5 000 eur uplatnil v inom konaní, ktoré skončilo na Okresnom súde Poprad rozsudkom 26.8.2021 vo veci 21Csp/104/2020, kde bola priznaná suma 5 000 eur. Zvyšná časť celkového dlhu tak predstavuje sumu, ktorú si uplatňuje žalobca v tomto konaní. Vo svojom poslednom podaní, ktoré bolo doručené súdu 22.11.2021 sa právny zástupca žalobcu vyjadril k výške uplatňovaného nároku a to tak vo vzťahu k istine, riadnemu úroku, úroku z omeškania, kedy súd konštatuje, že tieto nároky súd priznal v súlade s podanou žalobou. Súčasťou tohto podania bol aj výpočet úrokov a úrokov z omeškania ako aj opätovne výpis z úveru za obdobie 15.10.2014 do 9.1.2020.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Ak záväzkový vzťah vznikol po 1.2.2013 teda zmluva z ktorej vyplýva pre dlžníka povinnosť platiť pohľadávku bola uzavretá po 1.2.2013 a v tomto vzťahu sa dostal dlžník do omeškania, veriteľ si môže od dlžníka nárokovať úroky z omeškania v sadzbe 5 % plus základná úroková sadzba ECB, ktorá je v súčasnosti ako aj v čase omeškania žalovanej 0,0 %.

16. Keďže žalovaná bola s plnením peňažného dlhu v omeškani, žalobca ako veriteľ má voči žalovanému nárok na zákonné úroky z omeškania vyčíslené v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. vo výške 5 % p. a. zo sumy tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku čo súvisí s čiastočnými úhradami žalovanej v období od 12/2019 do 05/2020, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovanú.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.5.2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Pomer úspechu je základným meradlom pre nárok na náhradu trov. V konaní bol žalobca úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v súlade s nižšie cit. zákonným ustanovením.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.